U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatelky **N. T. O.,** zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2004, č. j. 11 Az 141/2003 – 22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhala zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2004, č. j. 11 Az 141/2003 – 22, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 3. 2003, č. j. OAM-0246/VL-20-P17-2001, jímž bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovatelce podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. Napadený rozsudek byl stěžovatelce doručen dne 26. 3. 2004.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska toho, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Podle odst. 4 citovaného ustanovení se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu byl pátek 26. 3. 2004 a jednalo se o lhůtu dvou týdnů, byl posledním dnem pro podání kasační stížnosti pátek 9. 4. 2004. I když stěžovatelka byla řádně poučena o tom, u kterého soudu má podat kasační stížnost,

podala kasační stížnost osobně dne 10. 6. 2005, a to u Krajského soudu v Brně, takže příslušnému Městskému soudu v Praze byla doručena až dne 17. 6. 2005 (k poštovní přepravě byla předána dne 14. 6. 2005).

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, neboť byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu